Surprised who is in heaven? (and who isn't) #1 of 4
Yllätyitkö siitä, kuka on taivaassa? (ja kuka ei ole) 1. osa neljästä

Hei kaikki,

Ennen kuin aloitan, haluan muistuttaa teitä meidän Zoom-kokoontumisestamme lauantaina 16. toukokuuta klo 13 Yhdysvaltain/Kanadan keskusaikaa. Rekisteröidy nettisivuillamme: www.cwowi.org

Taivaan yllättämä

Eräs mies oli ollut saattohoitopaikassa elämänsä viimeiset viikot ja hänestä piti huolta kristitty hoitaja. Niiden viikkojen aikana, jona hoitaja piti miehestä huolta, hoitaja alkoi pitää tuosta äreästä vanhasta miehestä tästä itsestä huolimatta. Mies oli avautunut ja kertonut elämästään ja monista katumistaan asioista, erityisesti siitä, että hän oli jättänyt kaksi nuorta tytärtään, kun he olivat 7- ja 9-vuotiaita eikä ollut koskaan ollut yhteydessä heihin yli 40 vuoden aikana.

Tuo hoitaja johdatti miehen Herran luo miehen elämän parin viime viikon aikana ja hienovaraisella tavalla mies muuttui, kuitenkin välittömästi. Miehen pyynnöstä hoitaja ja saattohoitopaikan sosiaalityöntekijä etsivät ja löysivät nopeasti miehen kaksi tytärtä, jotka kuultuaan isänsä sairaudesta ja halusta nähdä heidät ja pyytää anteeksi, suostuivat tulemaan. Jälleennäkeminen oli kaikesta päätellen koskettava ja mies kuoli Herran rauhassa ja tytärtensä läsnä ollessa.

Yksi tyttäristä kommentoi hoitajalle, että jos häneen ei olisi koskaan otettu yhteyttä, hän olisi elänyt lopun elämänsä olettaen, että hänen ongelmallinen isänsä ei olisi koskaan pelastunut ja olisi epäilemättä helvetissä.

Kuinka monilla meistä on ystäviä tai perheenjäseniä, joita pohdimme huolestuneina?

Onko mahdollista, että yllätymme löytäessämme taivaasta ihmisiä, joiden kohdalla olemme vuosia olettaneet, etteivät he ole päässeet sinne?

Aprikoin...

Emme tiedä 'ristin ryövärin' niiden rikosten täyttä määrää, joihin hän syyllistyi ja tuli tuomituksi kuolemaan, mutta Lk. 23: 39-43 paljastaa, että hän ajatteli kuolemanrangaistuksen olevan asianmukaisen rangaistuksen rikoksistaan. Jeesus ei kyseenalaistanut sitä.

Mutta kun hän sanoi Jeesukselle: "Herra, muista minua, kun tulet valtakuntaasi", Herra vastasi: "Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa." Sellaista armoa. Mutta vain ristin juurella olleet kuulivat tuon keskustelun.

Jos olit miehen rikosten uhri, luulit hänen olevan menossa helvettiin. Jos tunsit hänet hänen rikollisystäviensä piiristä, luulit hänen olevan menossa helvettiin.

Pohdi sitä, että mies ei ollut vanhurskas Vanhan testamentin lain mitan mukaan. Hän oli rikollinen, joten hän ei uhrannut asianmukaisia uhreja kuten hyvä Israelin kansalainen. Hän oli elämäntyylinsä ja lain perusteella epävanhurskas – mutta hän on taivaassa tänään. Miehen elämän viime hetkinä tapahtunut muutos sydämessä sai aikaan sen, että mies pääsi sisälle taivaaseen. Kuinka monet muut ihmiset ovat kuin saattohoidossa ollut mies tai ristillä ollut mies, joiden sydämen muutosta ei kuulla eikä kirjata muistiin ja jokainen heidät tuntenut olettaa heidän olevan helvetissä?
Menen nyt asioiden edelle, mutta haluan rohkaista niitä lukijoita, jotka voivat samastua näihin tilanteisiin, tutkimaan hengessään Isältä tulevaa rauhaa. Jos sinulla on tuo rauha hengessäsi, tuo rauha on taivaan viesti sinulle, että kaikki on hyvin. Pysy siinä rauhassa.

Yllättynyt löytäessään itsensä helvetistä

Luukas 16: 19-31 on kertomus kahdesta miehestä, rikkaasta miehestä ja Lasarus-nimisestä kerjäläisestä. Jeesus sanoi, että kerjäläinen asetettiin päivittäin rikkaan miehen oven pieleen hänen toivoessaan, että voisi syödä ulos heitetyistä tähteistä (roskista) ja koirat tulivat nuolemaan hänen paiseitaan.

Kumpikin mies kuoli ja heidän ruumiinsa haudattiin. Rikas mies löysi itsensä helvetistä, kun taas Lasarus löysi itsensä Aabrahamin luota paikasta, jota kutsuttiin 'paratiisiksi' tai 'Aabrahamin helmaksi' ja 'vankeudeksi'. Se oli vanhurskaiden kuolleiden paikka, heitä pidettiin vankeudessa, kunnes lopullinen syntiuhri oli uhrattu, mikä sallisi heidän mennä taivaaseen.

Paratiisi tai vankeus vietiin täysin ja kokonaan taivaaseen. Joten nyt maassa on vain yksi säilytyspaikka, helvetti. (Ef. 4:8, Hepr. 9:23-24, Joh. 20:17)

Paavali sanoi 2. Kor. 12: 2-4:ssa, että hänet temmattiin **ylös** kolmanteen taivaaseen, paratiisiin, jota me kutsumme taivaaksi. Juutalaisuudessa ensimmäinen taivas on ilma, toinen taivas on avaruus ja kolmas taivas on se missä Jumala asuu. Uskottiin paratiisin olevan puiston kaltaisen paikan, jossa oli ruohoa, puita, vettä jne.

Mies oli yllättynyt, koska...

Rikas mies oli selvästi yllättynyt löytäessään itsensä helvetistä, sillä hän pyysi Aabrahamia lähettämään Lasaruksen isänsä kotiin varoittamaan, sillä hänellä oli viisi veljeä, eikä hän halunnut heidän tulevan tuohon vaivan paikkaan.

Mutta mies oli eittämättä vanhurskas mitä tulee Mooseksen lakien kuvaamaan vanhurskauteen. Hän oli riittävän varakas, jotta hänellä oli varaa uhrata uhreja, maksaa kymmenyksensä ja antaa uhrilahjoja, käydä temppelipalveluksissa ja tehdä kaikkea muuta mitä Laki vaati. Sitä vastoin kerjäläinen oli epävanhurskas. Hänet täytyi kantaa miehen portin luo. Hän ei voinut uhrata uhria, hän ei voinut käydä temppelipalveluksissa, hänellä ei ollut tuloja maksaakseen kymmenyksiä tai antaa uhrilahjoja.

Kuitenkin Lasarus löysi itsensä Aabrahamin luota, kun taas rikas mies löysi itsensä helvetistä. Kuinkakohan monien ihmisten luulemme uskovan Herraan ja tekevän kaikki oikeat asiat, sanovan kaikki oikeat asiat, ja kuitenkaan heidän henkensä ei ole oikeasti uudestisyntynyt?

Älä poikkea polulta tässä...

Matt. 7: 15-29 laittaa kahden valeuskovia ja vääriä profeettoja koskevan opetuksen väliin tämän lausuman: "Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon. Moni sanoo minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö me sinun nimesi kautta ennustaneet ja sinun nimesi kautta ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimesi kautta tehneet monta voimallista tekoa?' "

"Ja silloin minä lausun heille julki: 'Minä en ole koskaan teitä tuntenut; menkää pois minun tyköäni, te laittomuuden tekijät'" (Laittomuus on synnin elämäntyyli, kun taas 'synti' on yksittäinen tapahtuma, joten nämä ihmiset elivät syntien elämäntyyliä).

Monet kristityt pelkäävät pelastuksensa puolesta lukiessaan tämän Raamatun kohdan unohtaen, että yllä olevaan lausumaan johtanut opetus ja sen jälkeen tulevat jakeet liittyvät vääriin profeettoihin ja valeuskoviin.

Älä usko noiden pahojen ihmisten väitteisiin Jeesuksen väitteiden sijaan. Jeesus sanoi: 'Minä en ole koskaan teitä tuntenut'. Se ei tarkoita 'Tunsin teidät kerran, mutta te lankesitte pois'. Hän ei ole koskaan heitä tuntenut. Jos meidän on määrä uskoa, että Jeesus on Totuus ja kertoo aina totuuden, silloin Hän sanoessaan 'En ole koskaan teitä tuntenut' tarkoittaa juuri sitä.
Kun Jeesus sanoi näiden ihmisten itse asiassa olevan 'laittomuuden tekijöitä', se tarkoittaa, että he elävät syntien elämäntyyliä samalla kun teeskentelevät olevansa vanhurskaita, ja että se myöskin on totta. Hän ei ole koskaan heitä tuntenut.

Se tarkoittaa, että heidän väitteensä siitä, että he profetoivat ja karkottivat riivaajia ja tekivät monia ihmeellisiä asioita hänen nimessään, on valhe. Tulee päivä, jolloin ihmiset esittävät väitteensä Jeesukselle oman pelastuksensa tueksi, mutta ratkaiseva tekijä tulee olemaan, onko Jeesus tuntenut heidät vai ei.

Ja sen tähden mies, joka kuoli saattohoitopaikassa ja käänsi sydämensä Herran puoleen, on taivaassa. Sen tähden ristin ryöväri on taivaassa. Tekijä on 'Tunteeko Jeesus sinut?' (Valheuskovat yllä tiesivät, kuka Jeesus on, sillä he kutsuvat Häntä 'Herra, Herra', mutta Hän ei ole koskaan tuntenut heitä. He tiesivät Hänet, mutta eivät <u>tunteneet</u> Häntä.

Niinpä taivaassa ja helvetissä on ihmisiä, jotka ehkä yllättyvät löytäessään itsensä sieltä. Jos he ovat yllättyneitä, se kertoo meille, että me tulemme olemaan yllättyneitä siitä, kuka on taivaassa ja ehkä kuka ei ole. Se mikä on tärkeää meille, on pidättyä sanomasta: 'He ovat varmasti taivaassa', sillä se ei kuulu meidän tuomiovaltaamme. Meidän on arvioitava ihmisen elämän hedelmää, mutta sydän on Jumalan aluetta. Se tarkoittaa, että jäämme usein aprikoimaan tuntemiemme tai tietämiemme ihmisten kohtaloa… ja meidän täytyy kulkea rauha sydämessämme, kun Hän sen sinne panee, taivaan vakuutuksen siitä, että tuo henkilö on Hänen luonaan.

Ensi viikolla muita esimerkkejä ml. itsemurhia, muutama tarina roomalaiskatolilaisista ja muuta… ensi viikkoon, siunauksin,

John Fenn/LL

Surprised who is in heaven? (appearances can be deceiving) #2 of 4
Yllätyitkö siitä, kuka on taivaassa? (ulkonäkö voi pettää) 2. osa neljästä

Hei kaikki,

Haluan muistuttaa teitä meidän lauantaisesta Zoom-kokoontumisestamme 16. toukokuuta klo 13 Yhdysvaltain/Kanadan keskusaikaa – toivottavasti voit liittyä mukaan. Minulla on kokoontumista varten luentomoniste pasuunansoitonjuhlasta. Tämän juhlan ymmärtäminen antaa ymmärrystä Joh.7 ja 8.lukuihin sekä tuhatvuotista valtakuntaa koskien.

Aprikoin...

Eräs nainen yhdessä kotiseurakunnistamme kertoi tarinansa siitä, kuinka hän oli koomassa noin vuoden ajan ennen kuin tuli uudelleen tajuihinsa. Hän sanoi kuulleensa tuona aikana kaiken. Kaiken. Mutta hän sanoi, että hänen mielensä toimi niin hitaasti, että hänen mielessään kesti viikon muotoilla vastaus (esimerkiksi) siihen, mitä hänen äitinsä kysyi joka vierailullaan. Hän sanoi, että jos hänen äitinsä vieraili hänen luonaan jonain tiistaina ja kysyi: 'Miten sinulla menee?', kesti noin seuraavaan tiistaihin ennen kuin hänen aivonsa olivat muodostaneet vastauksen: 'Selkääni sattuu' – mutta se ei koskaan tullut ulos hänen suustaan.

Naisen äiti kuului myös tuohon kotiseurakuntaan, joten oli kiinnostavaa kuulla kummastakin näkökannasta. Toisaalta oli äidin tuska siitä, ettei tiennyt, mitä tyttärelle oli tapahtumassa, ja kuitenkin hän rukoili ja oli positiivinen vierailleessaan tyttären luona. Samanaikaisesti oli nuoren naisen kyvyttömyys reagoida fyysisesti, ja kuitenkin hän kuuli ja vastasi mielessään ja jopa liittyi rukoukseen äitinsä kanssa.

Ollessaan elämän ja kuoleman välisellä hämärärajalla nainen sanoi Herran tulleen kahdesti ja puhuneen hänelle hänen tulevaisuudestaan, vei hänet kerran taivaaseen, kertoi hänelle, ettei vielä ollut hänen aikansa, ja niin edelleen. Nainen tiesi aina 'heräävänsä'.

Mutta entä jos nainen olisi kuollut? Kukaan taivaan tällä puolen ei olisi tietänyt mitään siitä, kuinka hän oli tietoinen ympäristöstään, kuuli jokaisen sanan, oli liittynyt rukoukseen äitinsä kanssa ja oli nähnyt Herran kahdesti tuona vuonna. Jos hän olisi kuollut, emme olisi tienneet mitään tuosta. Kuinka monia sellaisia tarinoita samanlaisista tilanteista onkaan olemassa, joista saamme kuulla toisella puolella?

Tietäessäni, että joka ikinen ihminen saa saman tilaisuuden valita, joka Aadamilla ja Eevalla oli, elämän tai kuoleman, aprikoin, kuinkakohan monet ihmiset silloin, kun he makaavat tiedottomina heidän oma kuolevaisuutensa tuijottaessa heitä kasvoihin, tekevät viime hetken päätöksen huutaa avuksi Herran nimeä? Jos he toimivat niin, kukaan taivaan tällä puolen ei tietäisi heidän tehneen niin.

Muistan erään ihmisen koomassa kuolinvuoteelleen ja erään toisen rukoilleen hänen puolestaan ja johdattaneen hänet 'syntisen rukoukseen', pysähtyen jokaisen virkkeen jälkeen, antaen aikaa koomassa olevalle rukoilla mukana – vaikka tuo ihminen oli tietysti kykenemätön vastaamaan korvin kuultavasti. Tuo rukoillut kertoi, että kun hän oli sanonut 'aamen', välittömästi Pyhän Hengen läsnäolo täytti huoneen, koomassa olleen suupielet kohosivat hivenen ikään kuin hymyyn ja sitten hän kuoli. Toisessa lähes identtisessä tilanteessa kuolinvuoteellaan olevan henkilön kasvoilla valuivat kyyneleet. Olen nähnyt tätä usean kerran.

Luulen olevan monia ristin ryövärin kaltaisia, jotka tekevät viime hetken päätöksen kääntyä Herran puoleen, mitä emme saa selville ennen kuin pääsemme taivaaseen. (Toivon, etten kysy nähdessäni jonkun sellaisen henkilön: "Mitä sinä täällä teet?" tai "Vau, selvisit sittenkin!" tai "Sinut sitten päästettiin sisälle?" tai jotakin muuta sellaista, joka paljastaisi yllättymiseni Jumalan armosta.)

Varoitus: Tämä saattaa sotkea teologiasi, se sotki minun teologiani

Olin palvelemassa eräässä seurakunnassa lähellä Spenceriä, Tennesseessä – pienessä seurakunnassa, paikalla oli ehkä 40 ihmistä. Opettaessani Henki veti huomioni erääseen naiseen, joka istui vasemmalla puolella noin puolivälissä parin lapsen istuessa hänen vieressään. Yhtäkkiä näin silmieni ollessa auki näyn tämän naisen yläpuolella, ikään kuin olisin katsonut televisio-ohjelman kohtausta. Näin tummahiuksisen miehen, joka oli hänen ilmeestään päätellen selvästi suunniltaan, suuressa ahdistuksessa, istumassa keinutuolissa erään kodin kuistilla, ja miehellä oli kädessään pistooli. Näky päättyi, kun mies nosti pistoolin osoittamaan päätään.

Isä puhui minulle nähdessäni tämän: "Tämä on naisen aviomies. Hän tappoi itsensä tuolla pistoolilla, mutta hän on Minun luonani ja Minä haluan sinun kertovan naiselle tämän, sillä hän on ollut hyvin peloissaan miehensä pelastuksen tähden ja Minä haluan antaa hänelle varmuuden." Juuri silloin näin miehen seisomassa yläpuolella ja sen paikan sivussa, missä kohdassa nainen istui penkissä, hymyilleen leveästi, kun hän katsoi alaspäin naista ja perhettään; katsoen perhettään niin suurella rakkaudella ja myötätuntoisesti ja surullisesti aiheuttamansa tuskan tähden – se kaikki oli niin selvästi hänen kasvoillaan, ja Pyhä Henki auttoi minua antaen minun tuntea sen, mitä mies tunsi, samalla tavalla kuin Herra ollessamme esirukouksessa, usein antaa meidän kokea ne emootiot tai paineet, joita kokee se henkilö, jonka rinnalle tulemme rukouksessa kantamaan taakkaa. Katumus oli tasoltaan rajua; se sai minut kyyneliin.

Kysyin Isältä: "Kuinka tämä on mahdollista? Olen aina pohtinut niitä ihmisiä, jotka tekevät itsemurhan, jakeesta 1. Kor. 3:17 käsin, siinä sanotaan, että jos tuhoamme ruumiin, meidät tuhotaan." Hän vastasi: "Eri asiayhteys. Mies ei ollut tolkuissaan. Hän oli emotionaalisesti sairas. Tuomitsisitko hänet hänen mielensä sairauden tähden, vaikket tuomitsisi jotakuta sellaista, joka kuoli ruumiinsa sairauden takia?" "Voi, anteeksi, olet oikeassa. Tuossa on järkeä."

Kerroin saarnatuolista sen mitä näin ja mitä Hän sanoi ja yritin välittää niin tarkasti kuin kykenin sen syyllisyyden, jota mies tunsi koskien sitä vahinkoa, jonka hän oli aiheuttanut vaimolle ja heidän lapsilleen. Tietysti nainen purskahti itkuun vahvistaessaan, että juuri tuosta paikasta ja noin nainen oli löytänyt miehensä palatessaan kotiin tuona päivänä ja myöhemmin hän kertoi minulle, että oli ollut niin huolissaan miehestä, ei nukkunut, oli niin peloissaan miehen alkoholismin ja vihan ja itsemurhan tähden. Nainen sanoi sen painaneen häntä jokaisena valveilla olon hetkenä, koska hän rakasti miestään niin paljon ja halusi niin hänen olevan taivaassa.

Jos et ollut mukana tuossa kokouksessa ja vain olit kuullut tuosta väkivaltaisesta, vihaisesta, alkoholistiaviomiehestä ja siitä, että hän oli tappanut itsensä, otaksuit ehkä hänen olevan helvetissä. Itsemurha on murha ja murhan voi saada anteeksi. Kysy vain Moosekselta ja kuningas Daavidilta. Jeesuksen hylkääminen on synti, jota ei saa anteeksi, sillä pelastuksen tuovan Pyhän Hengen työn hylkääminen merkitsee Jeesuksen hylkäämistä.

Joskus ongelma olemme me, eivät he

Eräs seurakuntamme jäsen oli syntynyt roomalaiskatolilaisuuden piiriin, mutta myöhemmin syntyi uudesti ja täyttyi Hengellä. Hänen äidilleen kuitenkin roomalaiskatolilaisuus oli se seurakunta, se aito seurakunta, ja se siitä.

Naisen äidin kunto alkoi heiketä ja hänet siirrettiin hoivakotiin, ja naisen sydämen ykkösasia oli varmistaa, että äiti oli menossa taivaaseen. Hän ei ollut varma, sillä samalla kun hänen äitinsä sanoi uskovansa Jeesukseen, hän myös totteli pappeja ja rukoili Mariaa, sytytti kynttilöitä, ripittäytyi eikä koskaan jättänyt messua väliin.

Menin hoivakotiin ja tapasin tuon seurakunnassamme olevan naisen ja hänen äitinsä. Minua kunnioitettiin, koska olin 'Jumalan mies', vaikka olen varma, että tuon äidin ajattelussa olin hänen paikallisseurakuntansa

papin tason alapuolella. Minun roolini oli kuunnella tuota äitiä ja ottaa selville tyttären mielenrauhan takia, tulisiko hänen äitinsä olemaan taivaassa.

Koska nainen vertasi omaa pelastuskokemustaan äitinsä elämään katolisessa kirkossa, nainen oli huolissaan äitinsä pelastumisesta. Puhuin tuolle äidille hänen tyttärensä istuessa hänen vieressään. Äiti julisti vahvaa uskoa Herraan, sanoi tunteneensa Jeesuksen siitä lähtien kun oli nuori tyttö. Kyllä, hän rukoili Mariaa ja pyhimyksiä kuten (roomalaiskatolinen) kirkko sanoi, mutta hän uskoi Jeesuksen olevan hänen Herransa ja tunsi Hänen läsnäolonsa sydämessään. Asia loppuun käsitelty.

Vierailun koko syynä oli tyttären pelko äitinsä pelastuksen puolesta, koska tyttärellä oli suurempi tieto kuin äidillään. Me olemme huolissamme rakastamiemme ja menettämiemme ikuisesta määränpäästä toisinaan, koska olemme kuin tämä tytär, jolla oli korkeamman tason tieto Herrassa ja hän näki hänen äitinsä kirkon epäjumalanpalveluksen ja virheen. Onneksi Herra tuomitsee sydämen, ei seurakunnan jäsenyyden perusteella ja tietämättämyydellä on tosiaan merkitystä.

Ja tästä jatkamme ensi viikolla – entäpä…? Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

Surprised who is in heaven? But what about...religion? 3 of 4
Yllätyitkö siitä, kuka on taivaassa? Mutta entäpä… uskonto? 3. osa neljästä

Hei kaikki,

Olen kertonut siitä, kuinka ristin ryöväri ei ollut vanhurskas Mooseksen lain mukaan, ja kuitenkin hän löysi itsensä taivaasta, kuten myös Lasarus-niminen kerjäläinen, joka myös oli epävanhurskas.

Roomalainen sadanpäämies

Matt.8: 5-13:ssa eräs roomalainen sadanpäämies pyytää Jeesusta parantamaan palvelijansa, mutta kun Jeesus sanoi, että menisi sadanpäämiehen kotiin, mies vastasi: "Herra, en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun kattoni alle; vaan sano ainoastaan sana, niin minun palvelijani paranee."

Herra vastasi, ettei Hän ollut nähnyt näin suurta uskoa kenelläkään Israelissa. Sitten kommentoiden lisää ei-juutalaisia uskovia kuten tuo sadanpäämies, Hän sanoi: "Ja minä sanon teille: monet tulevat idästä ja lännestä (pakanakansoista)ja aterioitsevat Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa; mutta valtakunnan lapset (juutalainen kansa) heitetään ulos pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys."

Kulttuuriin liittyvä huomautus: ilmaisu 'ulos pimeyteen' kuvasi alun perin jotakuta, joka on heitetty ulos juhlasta. Yöllä talo ja ympäristö oli valaistu monin öljylampuin, ja ihminen, joka oli potkaistu pois huonon käytöksen takia tai siksi, ettei häntä ollut alun perin edes kutsuttu, heitettiin 'ulos' pimeyteen - 'ulos' tarkoittaen lamppujen loisteen rajan ulkopuolelle. Hän kiroili ja syyti vihaa ollen vihainen siitä, että hänet oli potkittu ulos, siitä ilmaisu 'itku ja hammasten kiristys'.

Jos olit juutalainen, sinulle opetettiin, että pakanoilla, kuten tällä sadanpäämiehellä, ei ole sijaa Jumalassa, kuitenkin tällä miehellä selvästi oli; ei lain mukaan, vaan Jeesukseen uskonsa kautta.

Selvästikin ihmisestä ei tee vanhurskasta se, että hän tottelee Mooseksen lakia, vaan hänen uskonsa Herraan.

Matt.15: 21-28:ssa meille kerrotaan Jeesuksen matkustaneen rannikon Tyyronin ja Sidonin pakanakaupunkeihin. Ne olivat foinikialaisia, VT:n englannilla (ja suomella) käännetty 'filistealaisiksi' ja meidän aikaamme translitteroituna 'palestiinalaisia'. Hänen siellä ollessaan eräs nainen tuli Jeesuksen luo pyytäen, että Hän vapauttaisi ja/tai parantaisi hänen tyttärensä, jota 'vaivasi' riivaaja.

Jakeessa 22 hän kutsuu Jeesusta 'Daavidin pojaksi', joka on (juutalainen) nimitys Messiaalle. Tietämättä imarteliko nainen Häntä käyttämällä tuota nimitystä vai olisi naisen usko aitoa, mikä vaatii Isältä tulevan ilmestyksen siitä, että Jeesus on Messias, Jeesus puhui naiselle vertauksin. Jos nainen ymmärsi vertauksen,

oli selvää, että Isä oli näyttänyt naiselle, kuka Hän oli ja ellei, nainen kuulu hämmentävät tarinan leivästä ja koirista ja ruoan muruista.
which is a (Jewish) term for Messiah. Not knowing if she was flattering Him by using the term, or

"Ei ole soveliasta ottaa lasten (juutalaisten) leipää (Jeesuksen palvelutyö) ja heittää penikoille (pakanoille)" " "Niin, Herra; mutta syöväthän penikatkin niitä muruja, jotka heidän herrainsa pöydältä putoavat." "Oi vaimo, suuri on sinun uskosi, tapahtukoon sinulle, niin kuin tahdot." (Ja hänen tyttärensä oli siitä hetkestä terve.)

Samarialainen nainen

Salomonin n. 932 eKr. tapahtuneen kuoleman jälkeen Israel jakautui 10 pohjoiseen heimoon nimeltä 'Israel' ja kahteen eteläiseen heimoon nimeltä 'Juuda'. (Kyse oli kapinoinnista niitä korkeita veroja vastaan, jotka Salomonin poika ja seuraaja kuningas Rehabeam asetti)

Juudan (ja Benjaminin) kuningaskunnassa oli myös uskollisia jäännöksiä 10 muusta heimosta. Juuda ylläpiti temppeliä Jerusalemissa ja leeviläistä pappeutta, kuten Jumala oli määrännyt, kun taas Israel teki Samariasta kotinsa ja aloitti omantyyppisensä juutalaisuuden pitäen oman papistonsa ja oman lakinsa seuraavien 200 vuoden aikana.

N. vuonna 721 eKr. meille kerrotaan 2.Kun 17:ssä Assyyrian (Syyrian) valloittaneen Israelin 10 pohjoista heimoa (muttei Juudaa) ja siirtäneen pois alueen asukkaat. Sargon II:n, tuon ajan Assyyrian kuninkaan, arkistoasiakirjat sanovat hänen karkottaneen 27.290 ihmistä ja asuttaneen heidät toisaalle kuningaskunnassaan samalla kun hän toi ulkomaalaisia Samariaan.

Se tarkoitti, että ajan kuluessa jäljelle jääneet juutalaiset avioituivat näiden maahan tuotujen pakolaisten kanssa, saivat lapsia ja menettivät juutalaisen veren 'puhtauden', mikä sai aikaan sen, että 'puhtaat' juutalaiset vihasivat samarialaisia, ja tuo oli tilanne Jeesuksen aikana.

Joh. 4:ssä Jeesus on Samariassa ja kohtaa samarialaisen naisen kaivolla – nainen päätyy tulemaan uskovaksi ja johdattaa koko kaupunkinsa Herran luo. (Joh. 4: 41-42)

Naista ei tehnyt vanhurskaaksi hänen oma uskontonsa eikä Mooseksen laki, vaan sen teki hänen uskonsa.

Lk. 18: 18-23:ssa meillä on kertomus 'rikkaasta nuorukaisesta'. Kun hän tuli Jeesuksen luo, hän sanoi: "Hyvä opettaja (engl. mestari), mitä minun pitää tekemän, että minä iankaikkisen elämän perisin?" Jeesus vastasi kysymyksellä: "Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä, paitsi Jumala yksin." Jeesuksen kysymys sai osakseen hiljaisuuden.

Toisin sanoen Jeesus kysyi: "Kutsut minua hyväksi mestariksi, mutta ei ole muuta hyvää mestaria kuin Jumala, joten kutsutko minua Jumalaksi?" Emme tiedä, kuinka pitkä tauko oli jakeiden 19 ja 20 välissä, mutta selvästikään nuori mies ei vastannut. Hänen hiljaisuutensa täytyi olla korviahuumaavaa.

Niinpä Jeesus yritti toista tapaa kertoen hänelle, että hän tunsi lain, joten noudata sitä. Mies sanoi tekevänsä niin, mikä oli pienoinen ansa, sillä se paljasti hänen pitäneen Mooseksen lait kokonaan, ja kuitenkin hän tajusi, ettei hänellä ollut ikuista elämää. Kuullessaan tuon tunnustuksen Jeesus kiersi jälleen käsittelemään kysymystä siitä, kuka nuorukainen uskoi Jeesuksen olevan, käskemällä häntä näin: "…myy kaikki, mitä sinulla on…, niin sinulla on oleva aarre taivaissa; ja tule ja seuraa minua." Nuorukainen meni pois surullisena, sillä hän oli hyvin rikas.

Nuorukainen epäonnistui kummankin Herran yrityksen kohdalla saada selville, kuka hän uskoi Jeesuksen olevan. Selvästi nuoren miehen uskonto ei tehnyt häntä vanhurskaaksi, sillä hän teki tuon kaiken ja kuitenkin tajusi, ettei hänellä ollut ikuista elämää. Jeesuksen herättämä kysymys oli tämä: Kuka uskot Jeesuksen olevan?

Voimme lohduttaa itseämme kirkon perimätiedolla, jonka mukaan tuo rikas nuorukainen oli nimeltään Barnabas, joka myöhemmin tuli Herran luo ja tuli Paavali läheiseksi ystäväksi ja kumppaniksi palvelutyössä. Emme tiedä varmasti, mutta mina haluaisin uskoa tuohon perimätietoon ja olla iloinen siitä, että hän vastasi siihen kysymykseen, johon kaikkien täytyy vastata: kuka Jeesus on?

Onko elämässämme ihmisiä, jotka ovat hyvin uskonnollisia, mutta kuitenkaan heillä ei ole ikuista elämää? Onko elämässämme ihmisiä, jotka eivät ulkoisesti ole 'uskonnollisia', ja kuitenkin uskovat Jeesukseen (ja heidän elämänsä heijastavat ytimessä olevaa moraalista ja hengellistä rakennetta)? Kuka muu kuin vain Jumala voi tuntea heidän sydämensä?

Voimme nähdä evankeliumeista, että Mooseksen lakien noudattaminen, olipa kyse juutalaisesta tai pakanasta, merkitsi vain vähän, mitä tulee pelastukseen, vaan kyse oli vain uskosta Jeesukseen. Entäpä alkuasukas jossakin kaukaisessa maassa, joka ei ole koskaan kuullut Jeesuksesta? Onko tapa, jolla hän saattaisi tuntea Hänet, vaikka hän ei ole koskaan Jeesuksesta kuullut? Siitä ensi viikolla…

John Fenn/LL

Surprised who is in heaven? What about...ignorant natives? 4 of 4
Yllätyitkö siitä, kuka on taivaassa? Mutta entäpä… tietämättömät alkuperäiskansojen edustajat? 4. osa neljästä

Hei kaikki,

Lisäsin neljännen osan vastatakseni kysymyksiin: entä jos ihminen ei ole koskaan kuullut Jeesuksesta? Onko hän tuomittu helvettiin, koska 'syntymäsattuma' aikaansai sen, että hän syntyi väärään aikaan tai paikkaan?

Jumalan täytyy olla oikeudenmukainen kaikille, joten kuinka Hän antaa jollekulle sellaiselle, joka varttui kulttuurissa, jossa ei koskaan ole kuultu Jeesuksesta, saman mahdollisuuden ikuiseen elämään kuin meille, jotka vartuimme juutalaiskristillisessä kulttuurissa? Mitä jos hän eli kauan aikaa sitten, jopa ennen Aabrahamia ja Moosesta tai ennen kuin Israel oli olemassa tai jossakin toisessa maassa kuin Israelissa? Entäpä ne ihmiset tänään, jotka eivät koskaan ole kuulleet Jeesuksesta? Miten Jumala on pitänyt heistä huolta, jotta he voivat valita Elämän?

Elämme esipakattujen hengellisyyksien kulttuurissa

Ymmärrämme Jumalan niiden esipakattujen hengellisyyksien kautta, jotka henkilökohtaisesti koemme. Monet pitkään uskossa olleet voivat laittaa rastin ruutuun ikään kuin hengellisessä cv:ssä luetellen ne Jumalan liikehdinnät, joita he ovat nähneet ja joihin ovat osallistuneet: karismaattinen liike, rasti. Uskon sana, rasti. Paimennusliike, rasti. Menestysteologia, rasti. Vierailu ‘herätyksen keskuksissa’ kuten Toronton lentokenttäseurakunta, Brownsville, Kansas Cityn kansainvälinen rukoustalo, Bethel, rasti. Jeesus tulee 1988, rasti. Hupsista, Jeesus tulee 1989, rasti. Apostolinen liike, rasti, verikuulla pelottelu, rasti. Messiaaninen liike, rasti.

Miljoonat ovat eläneet koko kristityn elämänsä kulkien yhdestä esipakatusta hengellisyydestä seuraavaan tietäen enemmän Hänestä kuin tuntien Häntä, <u>eivätkä ole koskaan ajatelleet kuukauden hengellisen maun ulkopuolelta</u>!

Hyvät ystävämme ovat olleet palvelutyössä (tuohon aikaan hyvin kaukaisen) Darien-viidakon choco-heimon intiaanien luona Panamassa 1980-luvun alkupuolelta lähtien. Saavuttuaan sinne asumaan he kertoivat heimolaisille Jeesuksesta. Heillä oli menestystä eivätkä he tienneet, miksi, ennen kuin jotkut vanhimmista kertoivat heille suoraan:

"Heti, kun meistä oli tullut kansa (arviolta n. 900 jKr.), valkoiseen pukeutunut olento ilmestyi esi-isillemme ja käski heidän palvoa Luojaa, joka antoi heille viidakon ja kaikki siinä olevat kasvit ja eläimet sekä rakastamaan toisiaan; se oli se, mitä Hän vaati. Niinpä olemme tehneet niin, emme vain tienneet Hänen nimeään, ennen kuin kerroitte meille, että se on Jeesus."

(Enkeleitä ei ole määrätty 'seurakunnan aikakaudella' julistamaan evankeliumia, koska Jeesus ei kuollut heidän puolestaan, vaan ihmisenä ihmisten puolesta. Sen tähden Apt. 10:1-6:ssa enkeli käskee Korneliusta etsimään Pietarin 'ja hän kertoo sinulle, mitä sinun tulee tehdä' (englanninkielinen Raamattu), ja miksi 'valkoiseen pukeutunut olento' ei voinut julistaa evankeliumia chocoille.)

Vuosi 900 jKr. tarkoittaa 900 vuotta sen jälkeen, kun Jeesus oli Israelissa, kuitenkin ennen kuin espanjalaiset toivat kristinuskon Amerikkoihin 1500-luvulla. He osasivat vain palvoa Luojaa ja rakastaa toisiaan. Joten

uskommeko me, että kaikki nuo choco-kansan jäsenet, jotka elivät enkelin karkeasti v. 900 tapahtuneen ilmestymisen ja ystävieni v. 1984 tapahtuneen Jeesuksen nimen heille kertomisen välillä, ja jotka palvoivat Luojaa ja rakastivat toisiaan, ovat helvetissä?
Jeesus on pelastuksen välittäjä, mutta entäpä jos he tunsivat Hänet Luojana eivätkä Hänen juutalaiskristillisellä translitteroidulla Jeesus-nimellä? Eivätkö he silti palvo Jeesusta? Eivätkö he silti ole Häneen uskovia tuntiessaan Hänet Luojana?

Hepr. 1:1 sanoo meille: " Sitten kuin Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille ...on hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan kautta..." Entäpä jos joku historiassa tunsi Hänet vain yhden noista tavoista välityksin tai osin? Eikö hänet silti laskettaisi uskovaksi?

Minä EN viittaa universalismiin, sillä Jeesus on tie, totuus ja elämä eikä kukaan tule Isän luo muuten kuin Hänen kauttaan. Ehdotan pelkästään sitä, että entisajan ihmisille, jotka elivät ennen Jeesusta ja niille, jotka ovat maissa, joissa ei Jeesuksesta tiedetä, annetaan joka tapauksessa mahdollisuus, joka Aadamilla ja Eevalla oli, valita Elämä tai kuolema.

Luoja, elämä tai kuolema - valinta – Room. 1: 20-22:

"Sillä hänen näkymätön olemuksensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumalallisuutensa, ovat, kun niitä hänen teoissansa tarkataan, maailman luomisesta asti nähtävinä, niin etteivät he voi millään itseänsä puolustaa, koska he, vaikka ovat tunteneet Jumalan (Luojana, lisäys engl. Raamattu) eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan ovat ajatuksiltansa turhistuneet, ja **heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt**. Kehuessaan viisaita olevansa he ovat tyhmiksi tulleet"

Huomaa, että Paavali sanoo kaikkein perustavimman laatuisen tavan tuntea Jumala, on tuntea Hänet Luojana. Kun he tiesivät Jumalasta tai tunsivat Jumalan Luojana, jotkut kääntyivät pois tuosta tiedosta ja silloin ja vasta silloin, heidän 'ymmärtämätön sydämensä pimentyi'. Mutta toiset, on selvää, tunnustivat ja tunnustavat Hänet Luojana. Monet meistä voivat samastua tähän, koska rakastimme ensin luontoa ja ajattelimme, että täytyi olla Joku, Jumala, joka suunnitteli tuon kaiken yleisessä merkityksessä, ja niin uskoimme Jumalaan tuolla tasolla – millä oli se meille tuntematon vaikutus, että se laski perustan tuntea tämä Luoja – tuntea Jeesus.

Paavali kerää Roomalaiskirjeessä todisteita sen näkemyksen tueksi, että jos joku tunnustaa Hänet Luojaksi, se voi johtaa Jeesuksen tuntemiseen. Niiden, jotka kieltäytyvät tuntemasta ja/tai tunnustamasta Häntä Luojana, sydämet pimentyvät.

Muinaiset kansat

Erinomaisessa kirjassaan "*Iankaikkisuus heidän sydämessään"* Don Richardson kertoo yksityiskohtaisesti kaikkialla maailmassa olleista muinaisista kulttuureista, jotka palvoivat hyväntahtoista Luojaa. Inkakulttuurissa Hänet tunnettiin nimellä Viracocha, mutta on saatu selville, että kulttuureissa Alaskasta Etelä-Amerikan kärkeen palvottiin alun perin hyväntahtoista Luojaa eri nimillä jokaisen heimon tai klaanin mukaan. Inka-kuningas Paschacuti kuvasi Luojaa, jota kutsui nimellä Viracocha:

"Hän on muinainen, kaukainen, ylin, ei-luotu. Eikä Hän tarvitse kuninkaallisen puolison tuomaa tyydytystä. Hän näyttäytyy kolminaisuutena, kun Hän niin toivoo, muuten vain taivaalliset soturit ja arkkienkelit ympäröivät Hänen yksinäisyyttään. Hän loi kaikki kansat sanallaan, kuten myös kaikki huacat (henget). Hän on todellakin itse elämän periaate, sillä Hän lämmittää kansaa luodun Poikansa Punchaon (auringonkehrä) välityksellä. Hän on rauhan ja järjestyksen tuoja. Hän on omassa olemuksessaan siunattu ja hän säälii ihmisen viheliäisyyttä. Hän yksin tuomitsee ja antaa synnit anteeksi ja tekee heidät kykeneviksi taistelemaan pahoja taipumuksiaan vastaan. (Iankaikkisuus heidän sydämessään, sivut 32-34 englanninkielisessä teoksessa)

Vuonna 1867 norjalaiset lähetystyöntekijät menivät Intian pohjoisosaan Santal-kansan luo julistamaan Jeesusta. Santal-kansa oli ällistynyt siitä, että se Jumala, jonka he tunsivat nimellä Thakur Jiu (Thakur - aito; Jiu - Jumala) oli tunnettu Jeesuksena. Tätä 'aitoa Jumalaa' palvoivat alun perin heidän esi-isänsä uskoen, että Hän loi ensimmäisen miehen ja naisen, Haramin ja Ayon, ja asetti heidät Intian länsiosaan alueelle nimeltä Hihiri Pipiri. Mutta olento nimeltä Lita viekoitteli heidät. "...esi-isät opettivat meille, että Thakur on erilainen. Häntä ei näe lihallisin silmin, mutta Hän näkee kaiken. Hän on luonut kaikki asiat. Hän on pannut kaiken paikalleen ja Hän ruokkii kaikki, suuret ja pienet."

Ajallisesti lähempänä aikana Geronimo (1829-1909), kuuluisa apassi-intiaanien poppamies, joka palvoi Suurta Henkeä ja paransi ihmisiä ja profetoi ja jolla oli profeetallisia unia, tuli vahvaksi Jeesukseen uskovaksi saatuaan kuulla Hänen nimensä, Hänen, joka oli puhunut hänelle koko hänen elämänsä ajan.

Voisin jatkaa vaikka kuinka kauan muinaisista kansoista ja siitä kuinka he palvoivat Häntä, jota antropologit kutsuvat 'taivaan jumalaksi', mutta aina, ennen kuin jokainen kulttuuri alkoi lisätä toisia jumalia ja jumalattaria elämäänsä, muinaiset kansat säilyttivät tiedon Luojasta, joka on hyvä ja elämän antaja.

Toiset ei-juutalaiset Jumalaan uskovat Raamatussa

Raamattu on täynnä esimerkkejä ei-juutalaisista profeetoista, papeista ja Jumalaan uskovista, vaikka monet pysyivät Israelin liiton ulkopuolella – mutta olivat silti uskovia:

Melkisedek, Job ja kolme ystävää, Elihu, joka puhui oikein Jumalasta, Jetro, Midianin pappi, Mooseksen appi, Balaam, Nebukadnessar, Saban kuningatar, Sarpatin leski, syyrialainen Naaman, Niniven asukkaat, jotka katuivat jne. Kaikki olivat Israelin liiton ulkopuolella, mutta uskoivat ja Herra hyväksyi heidät.

Ja oli monia ei-juutalaiseksi syntyneitä, jotka 'oksastettiin' Israeliin heidän uskonsa kautta, ml. Kaaleb (4. Moos. 32:12 sanoo Kaalebin isän olleen kenissiläinen, ei juutalainen, 1. Moos. 15: 19), Otniel (Israelin ensimmäinen tuomari ja Kaalebin nuoremman veljen poika), Samgar, Anatin poika (Israelin kolmas tuomari), Raahab Jerikosta Mooabissa, Ruut Mooabista, heettiläinen Uuria jne.

Emmekö me ajattele Nebukadnessarin, joka katui ja palvoi Jumalaa, olevan taivaassa, vaikka hän oli Mooseksen liiton ulkopuolella? Tietysti. Sarpatin leski, joka auttoi Elisaa, varmasti uskoi, kuitenkin hän oli liiton ulkopuolella.

Varmastikaan minulla ei ole kaikkia vastauksia, mutta Raamatussa tosiaan on lukuisia esimerkkejä menneiden aikojen ihmisistä, jotka uskoivat Häneen, vaikka he eivät olleet israelilaisia. Tuonkin yli on runsaasti nykyajan kertomuksia ihmisistä, jotka kuolevat ja heitä vedetään alas helvettiin, mutta kun he muistavat, mitä rukoileva äiti tai isoäiti tai pyhäkoulun opettaja sanoi, ja vaikka ovat tajuttomia, huutavat Jeesuksen puoleen ja heidän alaspäin kulkunsa pysähtyy välittömästi ja heidän kulkusuuntansa vaihtuu.

Ne, jotka heräsivät, kertovat meille kääntymiskokemuksestaan, mutta meidän täytyy vetää johtopäätös, että on monia muita, jotka eivät herää, vaan jatkavat taivaaseen. Uskon meidän olevan yllättyneitä siitä, kuka on taivaassa, lähtien jostakusta kaukaisen maan alkuperäisasukkaasta, joka vain tiesi palvoa Luojaa ja rakastaa toisia, viimeisen sekunnin sydämen muutokseen kuolinvuoteella. On turha väitellä siitä, mitä emme voi osoittaa varmasti todeksi, mutta voimme tietää, että Jumala on oikeudenmukainen ja kaikki saavat valita Elämän ja kuoleman välillä.

Lisään joitakin viimeisiä ajatuksia tästä aiheesta ensi viikolla. Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

Final thoughts: Surprised who is in heaven? Royals and non-royals in the kingdom,
Loppuajatuksia: Yllätyitkö siitä, kuka on taivaassa? Kuninkaalliset ja ei-kuninkaalliset valtakunnassa

Hei kaikki,

Me olemme kuningaskunnan kansalaisia, emme parlamentaarisen valtakunnan tai tasavallan kansalaisia

Kuningaskunnassa on kuningas ja kuninkaan perhe, jotka ovat kuninkaallisia ja sitten on tavallisia kansalaisia.

Meillä on kuningas nimeltä Jeesus. Hän hallitsee kuningaskuntaa, Isänsä valtakuntaa ja ollessaan kuninkaallisia heillä on perhe: meidät. Ef. 1:1-8 mukaan meidät on sekä adoptoitu perheeseen Jeesuksen toiminnan välityksellä ja olemme myös syntyneet perheeseen. Ymmärtääksemme, että olemme kuninkaan lapsia ja sen tähden kuninkaallisia, katsotaanpa Hänen alkuperäistä tarkoitusperäänsä Israelin suhteen.

Israelin suunnitelma

Jumala sanoi Israelille 2. Moos. 19: 5-6:ssa, että Hän tarkoitti heidän olevan "kallisarvoinen kansakunta kaiken kansan yläpuolella, pappisvaltakunta, pyhä kansakunta" (engl. Raamatun käännös). Hän tarkoitti, että kansakunnat tuntisivat Hänet kuninkaallisen Israelin kansakunnan välityksellä. Heidän oli määrä olla teokratia – Jumalan hallitsema kansakunta. Tuota kutsua Hän ei antanut millekään muulle kansakunnalle. Toiset kansakunnat saattoivat tuntea Hänet Israelin välityksellä, maan huippukansakunnan välityksellä, koska Jumala oli liitossa heidän kanssaan – ei minkään muun kansakunnan kanssa.

Heidän oli määrä olla kuninkaallisia, mutta he epäonnistuivat ja hylkäsivät kansallisen pappeutensa… mutta Jumala sai tahtonsa perille omata erityinen kansa kaikkien toisten yläpuolella, pappisvaltakunnan, kun Hän kääntyi (ensisijaisesti) ei-israelilaisten ihmisten (pakanoiden) puoleen. Huomaa 1. Piet. 2:9:

"Mutta te olette valittu kansa, kuninkaallinen papisto, kuninkaallinen kansakunta, Jumalan erityistä omaisuutta..." (engl. Raamatun käännös) Tuo on juuri sitä, mitä Jumala sanoi Israelille olevan Hänen aikomuksensa heidän suhteensa 2. Moos. 19:5-6:ssa. Mutta nyt meistä, sinusta ja minusta, on tullut tuo Jumalan kuninkaallinen papisto, jolle on annettu tehtävä levittää Jumalan tuntemus kansakunnille, niin kuin Israelilla oli ennen meitä…

Hänen suunnitelmansa onnistui loppujen lopuksi, sillä Pietarin sanat vahvistetaan Ilm. 1:6:ssa ja 5:10:ssa: "Hän on tehnyt heidät meidän Jumalallemme kuningaskunnaksi ja papeiksi." Me olemme nuo kuninkaalliset. Sen tähden Paaali sanoi korinttilaisille 1. Kor. 6:2:ssa, että me tulemme tuomitsemaan (hallitsemaan, hallinnoimaan) tulevaa maailmaa ja enkeleitä. Kuninkaalliset hallitsevat ei-kuninkaallisia kuningaskunnassa.

Kuninkaallisilla on pääsy hallitsijansa luo, muilla ei ole. Meitä käsketään tulemaan rohkeasti valtaistuimen eteen. Meille kerrotaan, että olemme sekä syntyneet valtakuntaan, että meidät on adoptoitu siihen. Sinä ja minä olemme juuri nyt kuninkaallisia – meidän täytyy elää sen mukaisesti. Meillä on auktoriteetti käskeä pahat henget pois käyttäen Hänen nimeään – miksi? Koska olemme osa Hänen perhettään, voimme käyttää Hänen nimeään. Me käskemme parantumisen ruumiisiin. Me elämme suoraselkäisesti ja pyhää elämää kuten kuninkaan kuninkaallisten pitäisi – kyse on prosessista eikä kukaan meistä ole täydellinen (mutta me emme ole tilivelvollisia täydellisyyden, vaan ainoastaan kasvamisen suhteen).

Jumala haluaa laajentaa kuninkaallista perhettään

Elämme aikaa, jolloin kutsu on lähtenyt liikkeelle uskoa, syntyä uudesti, tulla oksastetuksi uskovan Israelin kuninkaalliseen sukujuureen. Kutsua tulla kuninkaalliseksi on esitetty helluntaista lähtien: mutta tuolla kutsulla on umpeutumisaika.

Karitsan hääateria

Ilm. 19: 5-9:ssä näemme karitsan hääaterian. Tämä juhla-ateria tapahtuu taivaassa samalla kun maa käy läpi ahdistuksen ajan. Karitsan hääateria on Kristuksen morsiamen (Kristuksen ruumiin) kanssa, joka pasuunansoiton juhlan mukaan 'temmattiin pois' taivaaseen Messiaan luo viimeisen pasuunan soidessa meidän 'ahdistuksen ajaksi' kutsumamme ajan alussa.

"Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen vaimonsa on itsensä valmistanut. Ja hänen annettiin pukeutua liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: se liina on pyhien vanhurskautus." Ja hän sanoi minulle: "Kirjoita: **Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle!**"

Kun lähetetään kutsuja juhliin, se tarkoittaa sitä, että jotkut ovat kutsutut ja jotkut eivät. Meidät on kutsuttu. Toisia ei ole.

Kristuksen ruumiin ollessa taivaassa miljoonia lisää pelastuu maan päällä ahdistuksen aikana. Miljoonia surmataan heidän uskonsa tähden. Monet kuolevat nälkään ja tauteihin. Ilm. 20:4 sanoo että ne ahdistuksen ajassa, jotka eivät palvo petoa tai ota hänen numeroaan, hallitsevat Kristuksen kanssa tuhat vuotta – joten he liittyvät meihin silloin – mutta he jäävät karitsan hääaterian ulkopuolelle, koska meidän ollessamme taivaassa he olivat maan päällä ahdistuksen ajassa. Meidät on kutsuttu jäämään ahdistuksen ajan ulkopuolelle, koska olemme kuninkaallisia, Hänen lapsiaan, ja kuten Paavali kahdesti kertoi tessalonikialaisille, meidät on pelastettu vihan päivistä ja 'tulevalta vihalta'.

Ajattele myös, että ahdistuksen ajasta henkiin jäävät ihmiset menevät suoraan tuhatvuotiseen valtakuntaan Hänen palatessaan ja perustaessaan valtakuntansa. Sak. 14: 16: "Mutta kaikki niiden pakanakansain tähteet, jotka ovat hyökänneet Jerusalemia vastaan, käyvät vuosi vuodelta sinne ylös kumartaen rukoilemaan kuningasta, Herraa Sebaotia, ja viettämään lehtimajanjuhlaa..."

Miljoonia uusia uskovia selviää hengissä ahdistuksen ajasta – mutta he eivät ole se morsian, joka oli taivaassa karitsan hääaterialla.

Mitä enkelini sanoi

Jotkut muistavat minun kertoneen siitä kerrasta 'enkelini' ja Herran kanssa, kun minun sallittiin kysyä joitakin kysymyksiä enkeliltäni. Kysyin häneltä, miltä hänestä tuntui se, että minä hallitsisin häntä tulevalla maailmanajalla ja hänen kasvoillaan näkyi välittömästi kauhistunut ilme sen johdosta, että edes saatoin kysyä tuollaista asiaa: "Se on oikein! Se on asianmukaista!" Kysyin, miksi ja hän vastasi lempeämmin tajuten, etten todellakaan ymmärtänyt: "Muista, me tunnemme Hänet Luojana, mutta sinä tunnet Hänet Vapahtajana."

Olemme erityisessä ajassa ja meidät on tehty kuninkaalliseksi papistoksi, pappisvaltakunnaksi. Meidän täytyy arvostaa sitä, kuinka erityisiä me olemme taivasten valtakunnassa. Sen pitäisi inspiroida meitä elämään sen mukaan. Muista, meidän kuninkaamme arvostaa vesimaljaa janoiselle, lempeyttä lapsille, ruoan ja vaatetuksen antamista, niiden luona käymistä, joista välitämme. Ne ovat valtakunnan arvoja. Kaikki tulee palamaan poroksi, mutta ihmiset ovat ikuisia. Tuo on valtakunnan arvojen ytimessä.

Emme tunne Jumalan armon täyteyttä, mutta tiedämme Hänen olevan oikeudenmukainen. Me tiedämme, että tietämättömyydellä voi olla osa siinä, että pääsee valtakuntaan, ja tiedämme, että perustavimman laatuinen tapa tuntea Hänet on nähdä Hänet luomakunnassa. Meillä on paljon enemmän kysymyksiä kuin vastauksia, mutta tiedämme Hänen olevan oikeudenmukainen. Sydän on Jumalan alueella ja luulen, että tulemme yllättymään siitä, kuka on taivaassa…

Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn